

ανέκδοτο

ανέκδοτο, το, ουσ. [ουδ. του επιθ. ανέκδοτος <μτγν. ανέκδοτος], η σύντομη διήγηση με τέτοιο τρόπο και περιεχόμενο, ώστε να προκαλεί γέλιο: «τα πιο ξεκαρδιστικά ανέκδοτα είναι τα ποντιακά».

- *ανέκδοτα θα λέμε τώρα!* δεν αστειεύομαι, μιλώ πολύ σοβαρά: «είσαι σίγουρος πως αυτό είναι καλύτερο απ' τ' άλλο; -Ανέκδοτα θα λέμε τώρα!». Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του.

- *άρχισε πάλι τ' ανέκδοτα*, λέγεται ειρωνικά για άτομο, που συνηθίζει να λέει παραδοξολογίες ή πράγματα που δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν: «εγώ τον πληροφόρησα πως δεν έχουμε λεφτά να πληρώσουμε το προσωπικό, κι αυτός άρχισε πάλι τ' ανέκδοτα με επεκτάσεις της εταιρείας και τα παρόμοια».

- *είναι απ' άλλο ανέκδοτο*, λέγεται ειρωνικά για άτομο που δεν μπορεί να καταλάβει αυτά που λέμε ή κάνουμε αυτή τη στιγμή, που είναι άσχετος ή που δεν μπορεί να προσαρμοστεί στο δικό μας κλίμα ή περιβάλλον, γιατί είναι μικρόνους ή γιατί ίσως ήταν αλλιώς μαθημένος: «ό,τι και να πούμε, πέρα βρέχει γι' αυτόν τον άνθρωπο, γιατί είναι απ' άλλο ανέκδοτο».

- *είναι σκέτο ανέκδοτο*, **α.** λέγεται θαυμαστικά για άτομο που το χαρακτηρίζει πηγαίο χιούμορ: «αυτός ο άνθρωπος με κάνει πάντα και γελάω, είναι σκέτο ανέκδοτο». **β.** λέγεται ειρωνικά για άτομο, που τα λεγόμενά του δεν έχουν καμιά σοβαρότητα: «πώς να δώσω βάση στα λόγια του, απ' τη στιγμή που είναι σκέτο ανέκδοτο ο άνθρωπος!».

- *κρύο ανέκδοτο*, που όχι μόνο δεν προκαλεί το γέλιο αλλά είναι και ανόητο, σαχλό: «μας είπε ένα κρύο ανέκδοτο και περίμενε να γελάσουμε κι από πάνω!».

- *λέει ανέκδοτα*, λέει πράγματα που δεν είναι σοβαρά, που δεν ευσταθούν: «εγώ τον κάλεσα να δούμε τι λύση θα βρούμε με την αναδουλειά που υπάρχει, κι αυτός άρχισε να λέει ανέκδοτα για εκδρομές και διασκεδάσεις».

- *χοντρό ανέκδοτο*, που σοκάρει: «όταν υπάρχουν κυρίες μπροστά, δε θέλω να λες χοντρά ανέκδοτα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας